

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatos ug Kan-uman ug Duha

Ang Propetikong Panahon sa Roma: Pagpadayag sa Panan-awon

Jeff Pippenger

2024-03-27

Gitukod sa Roma ang panan-awon, ug ang Roma gipadayag diha sa iyang “panahon.” Kini usa ka pahayag ni Sister White diin iyang gipahayag ang angay sabton ingon nga dayag na kaayo:

“Ang Pinadayag maoy usa ka tinimbrehan nga basahon, apan kini usab usa ka inablihan nga basahon. Kini nagatala sa kahibulongang mga hitabo nga mahitabo sa kataposang mga adlaw sa kasaysayan niining kalibutana. Ang mga pagtulon-an niini nga basahon tino, dili misteryoso ug dili masabtan. Diha niini ang maong linya sa tagna gisubli ingon sa diha sa Daniel. Ang pipila ka mga tagna gisubli sa Dios, sa ingon nagapakita nga kinahanglan hatagan kini ug pagkamahinungdanon. Ang Ginoo dili magsubli sa mga butang nga walay dakong sangputanan.” Manuscript Releases, tomo 9, 8.

Ang “Ginoo dili magsubli sa mga butang nga walay dakong kahinungdanon,” ug ang mga “panahon” nga nalambigit sa Roma gisubli pag-usab ug pag-usab. Dako kini ug “kahinungdanon” nga masabtan ang “panahon” nga nalambigit sa Roma, kay mao kana ang nagpadayag sa Roma ingon nga hilisgutan nga nagpalig-on sa panan-awon. Makapito nga direkta nga gihisgotan sa Daniel ug Pinadayag ang usa ka libo duha ka gatos ug kan-uman ka tuig sa pagmando sa kapapahan.

Ug siya mosulti ug dagkung mga pulong batok sa Labing Hataas, ug pagahutdon niya ang mga balaan sa Labing Hataas, ug maghunahuna sa pag-usab sa mga panahon ug sa mga balaod: ug sila igatugyan ngadto sa iyang kamot hangtod sa usa ka panahon ug mga panahon ug ang tunga sa usa ka panahon. Daniel 7:25.

Ug nadungog ko ang tawo nga sinul-oban ug lino, nga diha sa ibabaw sa katubigan sa suba, sa dihang gibayaw niya ang iyang toong kamot ug ang iyang wala nga kamot ngadto sa langit, ug nanumpa pinaagi Kaniya nga buhi sa walay katapusan nga kini mamahimong alang sa usa ka panahon, mga panahon, ug tunga; ug sa dihang matuman na niya ang pagpatibulaag sa gahum sa balaang katawhan, kining tanan nga mga butang mahuman. Daniel 12:7.

Apan ang sawang dapit sa gawas sa templo pasagdi, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Hentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatamakan sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 11:2.

Ug akong hatagan ug kagahum ang akong duruha ka mga saksi, ug sila managna sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, nga nagsul-ob ug sako nga panapton. Pinadayag 11:3.

Ug ang babaye mikalagiw ngadto sa kamingawan, diin siya adunay usa ka dapit nga giandam sa Dios, aron didto siya buhian sa pagkaon sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Pinadayag 12:6.

Ug ang babaye gihatagan ug duha ka pako sa usa ka dakong agila, aron siya makalupad ngadto sa kamingawan, ngadto sa iyang dapit, diin siya buhion sulod sa usa ka panahon, ug mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon, gikan sa atubangan sa bitin. Pinadayag 12:14.

Ug gihatagan siya ug baba nga nagsulti ug dagkung mga butang ug mga pagpasipala; ug gihatagan siya ug kagahum sa pagpadayon sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 13:5.

Kining pito ka tuwirang mga reperensiya nagapakita sa nagkalainlaing piho nga mahimantalaong mga kinaiya sa Roma. Anaa sa maong mga teksto nga gipadayag ang Roma. Gidugang ni Igsoong White nga kining mga yugto girepresentahan usab ingon nga “tulo ka tuig ug tunga o 1260 ka adlaw.” Dili nimo makaplagan diha sa Biblia ang “tulo ka tuig ug tunga” ni ang “usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw.” Si Igsoong White yano lamang nga nagapadapat sa kalkulasyon sa pito ka mga reperensiya sumala niana.

“Diha sa kapitulo 13 (mga bersikulo 1–10) gihulagway ang laing mapintas nga mananap, ‘sama sa leopardo,’ nga kaniya gihatag sa dragon ‘ang iyang gahum, ug ang iyang lingkoranan, ug dakong kagahum.’ Kini nga simbolo, sumala sa gituohan sa kadaghanan sa mga Protestante, nagrepresentar sa pagkapapa, nga mipuli sa gahum ug lingkoranan ug kagahum nga kaniadto gikuptan sa karaang Imperyo Romano. Mahitungod sa mapintas nga mananap nga sama sa leopardo, gipahayag kini: ‘Gihatagan siya ug baba nga nagsulti ug dagkong mga butang ug mga pagpasipala.... Ug gibuka niya ang iyang baba sa pagpasipala batok sa Dios, sa pagpasipala sa Iyang ngalan, ug sa Iyang tabernakulo, ug kanila nga nagapuyo sa langit. Ug gihatag kaniya ang pagpakiggubat batok sa mga balaan, ug ang pagdaug kanila: ug gihatagan siya ug gahum ibabaw sa tanang kaliwatan, ug mga pinulongan, ug mga nasud.’ Kini nga tagna, nga hapit gayud managsama sa paghulagway sa gamayng sungay sa Daniel 7, sa walay pagduhaduha nagtudlo sa pagkapapa.”

“‘Ang gahum gihatag kaniya aron magpadayon sulod sa kap-atan ug duha ka bulan.’ Ug, nagaingon ang propeta, ‘Nakita ko ang usa sa iyang mga ulo nga daw nasamdan ngadto sa kamatayon.’ Ug usab: ‘Siya nga nagamando ngadto sa pagkabihag maadto sa pagkabihag: siya nga nagapatay pinaagi sa espada kinahanglan pagapatyon pinaagi sa espada.’ Ang kap-atan ug duha ka bulan mao ra ang sama sa ‘usa ka panahon ug mga panahon ug ang pagbahin sa panahon,’ tulo ka tuig ug tunga, o 1260 ka adlaw, sa Daniel 7—ang panahon diin ang gahum sa kapapahan magdaugdaug sa katawohan sa Dios. Kining yugtoa, sumala sa gipahayag sa nangaging mga kapitulo, nagsugod sa pagkahari sa kapapahan niadtong A.D. 538, ug natapos niadtong 1798. Niadtong panahona ang papa gibihag sa kasundalohan sa Pransiya, ang gahum sa kapapahan nakadawat sa iyang makamatay nga samad, ug natuman ang tagna, ‘Siya nga nagamando ngadto sa pagkabihag maadto sa pagkabihag.’” The Great Controversy, 439.

Uban ang gihatag nga awtoridad pinaagi sa pagdasig sa pag-isip usab sa tulo ka tuig ug tunga isip “panahon” nga “nagpadayag” sa Roma, mitungha ang ubang mga pakisayran sa Biblia mahitungod

sa Roma.

Apan sultihan ko kamo sang matuod, madamo nga mga balo ang ara sa Israel sang mga adlaw ni Elias, sang ang langit ginpasirado sulod sang tatlo ka tuig kag anum ka bulan, sang may daku nga gutom sa bug-os nga duta. Lucas 4:25.

Ang tulo ug tunga ka tuig ni Elias nagdugtong sa maong panahon kang Jezebel, nga mao ang simbolo sa papal nga Roma diha sa iglesia sa Thyatira.

Apan aduna akoy pipila ka butang batok kanimo, tungod kay gitugotan mo kanang babaye nga si Jezebel, nga nagatawag sa iyang kaugalingon nga manalagna nga babaye, sa pagtudlo ug sa paghaylo sa akong mga ulipon sa pagpakighilawas ug sa pagkaon sa mga butang nga gihalad ngadto sa mga diosdios. Ug gihatagan ko siya ug panahon sa paghinulsol sa iyang pagpakighilawas; ug siya wala maghinulsol. Pinadayag 2:20, 21.

Ang “panahon” nga gihatag sa ikaupat nga iglesia, nga girepresentahan ni Jezebel, usa usab ka “lugar.”

Si Elias usa ka tawo nga adunay mga pagbati nga sama kanato, ug siya nag-ampo sa hilabihang pagkamainiton nga unta dili moulan; ug wala mousa sa yuta sulod sa tulo ka tuig ug unom ka bulan. Santiago 5:17.

Sa paghisgot nga ang kap-atan ug duha ka bulan mao ra gihapon ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, gipasabot ni Sister White nga ang maong yugto mao ang “mga adlaw,” nga gitumong ni Cristo.

“Ang mga yugto nga gihisgotan dinhi—‘kap-atan ug duha ka bulan,’ ug ‘usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw’—mao ra, nga parehas nga nagrepresentar sa panahon diin ang iglesia ni Cristo mag-antus sa pagdaugdaug gikan sa Roma. Ang 1260 ka tuig sa pagkalabaw sa pagkapapa nagsugod niadtong A.D. 538, ug busa matapos unta sa 1798. Niadtong panahona usa ka kasundalohan sa Pransiya misulod sa Roma ug gihimong binilanggo ang papa, ug siya namatay sa pagkadestiyero. Bisan pa nga usa ka bag-ong papa napili dayon pagkahuman, ang herarkiya sa pagkapapa wala na sukad mahimo sa paggamit sa gahum nga kaniadto iya nang naangkon.

“Ang paglutos sa iglesia wala magpadayon sa tibuok nga panahon sa 1260 ka tuig. Ang Dios, tungod sa Iyang kalooy sa Iyang katawhan, mipamubo sa panahon sa ilang mapintas nga pagsulay. Sa pagtagna sa ‘dakong kasakitan’ nga moabot sa iglesia, ang Manluluwas miingon: ‘Ug kon kadtong mga adlaw dili pagapamub-on, walay unod nga maluwas: apan tungod sa pinili, kadtong mga adlaw pagapamub-on.’ Mateo 24:22. Pinaagi sa impluwensiya sa Repormasyon, ang paglutos gitapos sa wala pa ang 1798.” The Great Controversy, 266.

Gipaila ni Cristo ug ni Sister White ang pulong nga “those days” ingon nga mao ang “time,” nga nagtimaan sa Roma nga papa. Sa dihang nagsulti si Daniel mahitungod sa paglutos nga misunod sa pagpahimutang sa kapapahan diha sa trono sa yuta diha sa bersikulo traynta’y uno sa kapitulo onse, iyang gihisgutan kana nga panahon sa paglutos ingon nga “many days.”

Ug ang mga bukton motindog sa iyang dapig, ug ilang pagahugawan ang balaang puloy-anan sa kusog, ug ilang kuhaon ang adlaw-adlawng halad, ug ilang ibutang ang kangil-ad nga butang nga nagapahinabo sa pagkamingaw. Ug kadtong nagabuhat sa pagkadautan batok sa tugon iyang pagadauton pinaagi sa mga pag-ulog-ulog; apan ang katawohan nga nakaila sa ilang Dios mamahimong malig-on, ug magabuhat ug dagkong mga buhat. Ug kadtong may pagsabot taliwala sa katawohan magatudlo sa daghan; bisan pa niana sila mangapukan pinaagi sa espada, ug pinaagi sa kalayo, pinaagi sa pagkabinihag, ug pinaagi sa inagaw, sulod sa daghang mga adlaw. Daniel 11:31–33.

Ang Roma gipadayag diha sa kalabutan sa profetikong panahon nga ginaangot niini; mao kana nga si Pablo nagaingon nga ang tawo sa sala ipadayag “sa iyang panahon.” Ang kamatuoran nga ang Roma nagatukod sa panan-awon, nga kon dili nato kini mahibaloan, mangahanaw kita, nagapaila nganong kana nga profetikong panahon gihulagway sa kanunay kaayo, ug sa daghang paagi; kay ang Dios “dili magsubli sa mga butang nga walay dakong sangputanan.” Sa nangaging mga bersikulo, ang katapusan usab sa maong yugto sa panahon gimarkahan.

Ug ang mga may pagsabot taliwala sa katawohan magatudlo sa daghan; apan sila mangapukan pinaagi sa espada, ug pinaagi sa kalayo, pinaagi sa pagkabinihag, ug pinaagi sa pagpangilog, sa daghang mga adlaw. Ug sa diha nga sila mangapukan, sila pagatabangan uban sa diyutay nga tabang; apan daghan ang motapot kanila pinaagi sa mga pagdayeg. Ug ang uban kanila nga may pagsabot mangapukan, aron sa pagsulay kanila, ug sa paghinlo, ug sa pagpaputi kanila, bisan hangtod sa panahon sa katapusan; kay kini alang pa man sa panahon nga tinudlo. Daniel 11:33–35.

Ang “panahon sa katapusan” “alang pa gayod sa usa ka tinudlong panahon.” Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “tinudlo” mao ang “moed,” ug nagpasabot kini ug usa ka piho nga panahon o usa ka gitakdang higayon. Ang kalabotan sa tagna ug ang kamahinungdanon sa “tinudlong panahon” diha sa basahon ni Daniel maila pinaagi sa kanunay niini nga paghisgot. Diyutay kaayo sa mga Laodiceanhong Adventista, kon aduna man, ang nakaila nga ang 1989 maoy usa ka “panahon sa katapusan,” ug busa ang 1989 maoy usa ka tinudlong panahon. Kini maoy usa ka gitakdang higayon nga gihimo sa Dios, sa dihang Iyang ablihan ang kahibalo alang sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Tungod niini, ang basahon ni Daniel naghatag ug mga saksi sa kamatuoran nga ang “tinudlong panahon” nagtimaan sa pag-abot sa “panahon sa katapusan.” Diha sa Daniel otso, kining simbolo sa tagna gipadayag.

Ug nadungog ko ang tingog sa usa ka tawo taliwala sa mga tampi sa Ulai, nga mitawag ug miingon, Gabriel, pasabta kining tawhana sa panan-awon. Busa miduol siya sa dapit diin ako nagatindog; ug sa dihang siya miabut, nahadlok ako, ug mihapa nga ang akong nawong mitumong sa yuta; apan siya miingon kanako, Sabta, O anak sa tawo; kay ang panan-awon alang sa panahon sa katapusan. Karon samtang siya nagsulti kanako, nahilum ako sa halalum nga pagkatulog nga ang akong nawong mitumong sa yuta; apan gihikap niya ako, ug gipatindog ako nga matul-id. Ug siya miingon, Ania karon, ipahibalo ko kanimo ang mahitabo sa ulahing tumoy sa kasuko; kay sa tinudlong panahon moabut ang katapusan. Daniel 8:16–19.

Sama sa kapitulo onse, ang pulong nga “katapusan,” diha sa “panahon sa katapusan” niining mga bersikulo ha lahi nga Hebreohanong pulong kay sa gihubad nga “tinudlong panahon.” Ang panahon sa katapusan nagrepresentar ug usa ka yugto nga magsugod sa tinudlong panahon. Ang “tinudlong panahon” (moed) usa ka gitakdang panahon, ug ang panahon sa katapusan (ang Hebreohanong pulong nga “gets”) usa ka yugto sa panahon, nga magsugod sa tinudlong panahon. Mao kana ang “panahon” nga nagpadayag sa Roma, ug kana nga “panahon” hilabihan ka mahinungdanon nga ang katapusan nianang yugto sa panahon, ug ang yugto nga mosunod human sa katapusan nianang panahona, girepresentahan pinaagi sa daghang mga saksi. Sa bersikulo baynte-kuwatro sa kapitulo onse sa Daniel, ang paganong Roma giila nga nagmando sa kalibotan sulod sa usa ka “panahon.”

Ang usa ka simbolikong “panahon” mao ang tulo ka gatos ug kan-uman ka tuig, kay adunay tulo ka gatos ug kan-uman ka adlaw sa usa ka biblikanhong tuig. Ang pagano nga Roma nagmando sulod sa usa ka “panahon,” ug ang papal nga Roma nagmando sulod sa “usa ka panahon, mga panahon ug tunga sa usa ka panahon.” Ang modernong Roma nagmando sulod sa usa ka simbolikong “oras,” o usa ka simbolikong “kap-atan ug duha ka bulan.” Wala nay propetikong panahon human sa 1844, busa ang “oras” ug ang “kap-atan ug duha ka bulan” mao ang yugto gikan sa haduol nang umabot nga balaod sa Domingo hangtod sa pagtapos sa panulay sa katawhan. Apan ang pagano nga Roma nagmando nga labing labaw sukad sa Gubat sa Actium niadtong 31 BC, hangtod nga gibalhin ni Constantine ang kapital sa emperyo ngadto sa Constantinople sa tuig 330. Nahibalo kita nga ang mosunod nga mga bersikulo naghisgot mahitungod sa pagano nga Roma, kay si Cristo gihulagway ingon nga “prinsipe sa tugon” nga “pagabungkagon” sa dihang Siya gilansang sa krus. Ang gahum nga nagmando niadto mao ang pagano nga Roma, busa ang mga bersikulo nga atong tan-awon karon nag-ila sa pagano nga Roma.

Ug sa iyang dapit motindog ang usa ka tawong daotan, nga dili nila pagahatagan sa kadunggan sa gingharian; apan siya moanhi sa malinawon, ug maangkon niya ang gingharian pinaagi sa mga pagpangulitawo. Ug pinaagi sa mga bukton sa lunop sila pagaagasan gikan sa iyang atubangan, ug pagadugmok; oo, lakip usab ang principe sa tugon. Ug human sa pakigsaad nga gihimo uban kaniya siya magalimbong sa malimbongon nga paagi; kay siya motungha, ug mahimong kusgan uban sa diyutayng katawohan. Siya mosulod sa malinawon bisan ngadto sa labing matambok nga mga dapit sa lalawigan; ug pagabuhaton niya ang wala buhata sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; iyang patibulaagon kanila ang inagaw, ug tulis, ug mga bahandi: oo, ug pagaplanoon niya ang iyang mga lalang batok sa mga malig-ong salipdanan, bisan alang sa usa ka panahon. Daniel 11:21–24.

Ang pulong “against” sa kataposang hugpong sa mga bersikulo sa pagkatinuod nagpasabot ug “from,” ug ang bersikulo nagaingon nga ang paganong Roma magamando (magtaga sa iyang mga lalang) “gikan” sa iyang malig-ong salipdanan (ang Siyudad sa Roma) sulod sa tulo ka gatos ug kan-uman ka tuig.

“BERSIKULO 24. Siya mosulod sa malinawon bisan ngadto sa labing matambok nga mga dapit sa lalawigan: ug buhaton niya ang wala mabuhat sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; iyang ipang-apod-apod kanila ang tukbonon, ug inagaw, ug

mga bahandi: oo, magalaraw siya sa iyang mga lalang batok sa mga kuta, bisan alang sa usa ka panahon.’

“Ang naandang paagi diin ang mga nasod, sa wala pa ang mga adlaw sa Roma, mosulod sa bililhon nga mga lalawigan ug sa madagayaon nga mga yuta, mao pinaagi sa gubat ug pagpanakop. Ang Roma karon magabuhat sa wala pa mabuhat sa mga amahan o sa mga amahan sa ilang mga amahan; nga mao, modawat niining maong mga nadagdag pinaagi sa malinawon nga paagi. Ang batasan, nga kaniadto wala pa gayud madunggi, karon gisugdan, nga ang mga hari pinaagi sa panulondon magabilin sa ilang mga gingharian ngadto sa mga Romano. Ang Roma nakaangkon sa dagkung mga lalawigan pinaagi niining paagiha.

“Ug kadtong sa ingon niana nahiilalom sa pagmando sa Roma nakadawat ug dili diyutayng kaayohan gikan niini. Gitratar sila uban sa kalumo ug pagkamapuanguon. Daw sama kini sa pagpangapod-apod kanila sa tukbonon ug mga inagaw. Gipanalipdan sila batok sa ilang mga kaaway, ug mipahulay sila diha sa kalinaw ug kaluwasan ilalom sa panalipod sa gahum sa Roma.

“Mahitungod sa ulahing bahin niini nga bersikulo, gihatag ni Bishop Newton ang ideya sa pagtagna sa mga lalang gikan sa mga salipdanang kuta, inay batok kanila. Kini gibuhat sa mga Romano gikan sa lig-on nga kuta sa ilang siyudad nga may pito ka bungtod. ‘Bisan pa sa usa ka panahon;’ sa walay pagduhaduha usa ka tagnaong panahon, 360 ka tuig. Gikan sa unsang punto pagaisipon kini nga mga tuig? Tingali gikan sa hitabo nga gipakita sa mosunod nga bersikulo.

“BERSIKULO 25. Ug iyang pukawon ang iyang gahum ug ang iyang kaisog batok sa hari sa habagatan uban sa usa ka dakong kasundalohan; ug ang hari sa habagatan mapukaw ngadto sa gubat uban sa usa ka hilabihan kadako ug gamhanang kasundalohan; apan siya dili makabarog: kay sila magalalang ug mga lalang batok kaniya.’

“Pinaagi sa bersikulo 23 ug 24 gidala kita niining dapita sa unahan sa kasabotan tali sa mga Judio ug sa mga Romano, BC 161, ngadto sa panahon sa dihang ang Roma nakaangkon na sa kinatibuk-ang pagbulot-an. Ang bersikulo nga ania karon sa atong atubangan nagapakita sa usa ka kusganong kampanya batok sa hari sa habagatan, ang Egipto, ug sa pagkahitabo sa usa ka iladong gubat tali sa dagku ug gamhanang mga kasundalohan. Nahitabo ba ang maong mga panghitabo sa kasaysayan sa Roma niining panahona?—Nahitabo gayud. Ang gubat mao ang gubat tali sa Egipto ug sa Roma; ug ang panagsangka mao ang Gubat sa Actium. Atong tan-awon sa makadiyot ang mga kahimtang nga mitultol niini nga panagsangka.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 271–273.

Sa mosunod nga mga bersikulo, ang panahon nga gitakda ug ang katapusan gihisgotan pag-usab ni Daniel.

Ug iyang pagapukawon ang iyang gahum ug ang iyang kaisog batok sa hari sa habagatan uban sa usa ka dakong panon; ug ang hari sa habagatan mapukaw alang sa gubat uban sa usa ka hilabihan kadaku ug gamhanang panon; apan siya dili makabarog: kay sila magalalang ug mga lalang batok kaniya. Oo, sila nga mokaon sa bahin sa iyang kalan-on magalaglag kaniya, ug ang iyang panon mosalanap: ug daghan ang mangapukan nga pinatay. Ug ang mga

kasingkasing niining duruha ka hari mahimong sa pagbuhat ug kadautan, ug sila magasulti ug mga bakak sa usa ka lamesa; apan kini dili molampos: kay ang katapusan atua pa sa panahon nga gitagal. Unya siya mobalik ngadto sa iyang yuta nga may dagkung bahandi; ug ang iyang kasingkasing mabatok sa balaang tugon; ug siya magabuhat ug dagkung buhat, ug mobalik ngadto sa iyang kaugalingong yuta. Sa panahon nga gitagal siya mobalik, ug moadto paingon sa habagatan; apan kini dili mahisama sa nahauna, ni sa naulahi. Daniel 11:25–29.

Sa ikawalong kapitulo, gipaila ni Gabriel nga ang “chazon,” ang panan-awon sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig, matapos sa tinudlong panahon, ug unya magsugod ang yugto nga girepresentahan sa “panahon sa katapusan.” Niining pahayag, ang tinudlong panahon mao ang katapusan sa tulo ka gatus ug saysenta ka tuig diin ang pagano nga Roma magmando sa kalibutan sa labing hataas nga gahum. Niining pahayag walay “panahon sa katapusan,” kay walay bisan unsa nga gitimrihan nga pagabuksan unta sa katapusan nianang yugto sa kasaysayan.

Sa Daniel kapitulo otso, ang panan-awon sa “kataposang tumoy” sa kasuko, nga mao ang duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig nga natapos sa mao rang panahon sa duha ka libo tulo ka gatus ka tuig, gikatak-op hangtod sa “panahon sa katapusan,” kay niadtong 1844, nga mao ang tinudlong panahon sa duruha ka panan-awon, ang kahayag sa ikatulong manulonda gibuksan. Sa Daniel onse, bersikulo traynta hangtod traynta y sais, sa katapusan sa “unang kasuko” niadtong 1798, aduna unta’y usa ka yugto nga gihulagway ingon nga “panahon sa katapusan,” sa dihang ang kahayag sa unang manulonda gibuksan. Busa, ang panagna sa panahon mahitungod sa paganong Roma wala magbaton ug panahon sa katapusan, kondili usa lamang ka tinudlong panahon, nga nagtimaan kon kanus-a natapos ang tulo ka gatus ug saysenta ka tuig; apan ang tinudlong panahon sa 1798, ug ang tinudlong panahon sa 1844, duruha nagbukas sa usa ka mensahe nga pagasaboton sa yugto nga gihulagway ingon nga “panahon sa katapusan.”

Ang Roma gipadayag sumala sa paagi nga kini gihulagway sa pagtagna sulod sa iyang panahon sa pagtagna. Ang “panahon, mga panahon ug tunga sa panahon,” “kap-atan ug duha ka bulan,” “usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw,” ug “tulo ka tuig ug tunga” mao ang pipila sa nagkalainlaing mga simbolo nga nagrepresentar sa yugto sa panahon sa dihang ang pagkapapa nagmando sa panahon sa Mangitngit nga mga Katuigan. Ang yugto sa panahon nga nagdugtong sa kalihokan sa mga Millerite ngadto sa kalihokan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo mao ang usa ka gatus kawhaan ug unom ka tuig. Ang usa ka gatus kawhaan ug unom usa usab ka simbolo sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, kay kini usa ka ikapulo o ikapulo nga bahin niana nga gidaghanon. Ang usa ka gatus kawhaan ug unom ka tuig gikan sa pagrebelde niadtong 1863, ngadto sa tinudlong panahon sa 1989, nagpaila sa 1989 ingon nga tinudlong pakigkita sa Dios uban sa Iyang katawhan sa katapusang mga adlaw.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Sa unsang paagi kinahanglan natong susihon ang Kasulatan? Ipatindog ba nato ang atong mga tulos sa doktrina, usa human sa usa, ug unya paningkamotan nga ipahaom ang tanang Kasulatan sa atong mga napahimutang nang mga opinyon, o dad-on ba nato ang atong mga hunahuna ug mga panglantaw ngadto sa Kasulatan, ug sukdon ang atong mga teyoriya sa tanang daplin pinaagi sa mga Kasulatan sa kamatuoran? Daghan ang nagabasa ug gani

nagatudlo sa Biblia, apan wala makasabot sa bililhong kamatuoran nga ilang ginatudlo o gitun-an. Ang mga tawo nagagunit sa mga kasaypanan, samtang ang kamatuoran klaro nang gipakita; ug kon ilang dalhon lamang ang ilang mga doktrina ngadto sa pulong sa Dios, ug dili basahon ang pulong sa Dios diha sa kahayag sa ilang mga doktrina aron pamatud-an nga husto ang ilang mga panghunahuna, dili unta sila magalakaw diha sa kangitngit ug pagkabuta, ni magatipig sa kasaypanan. Daghan ang nagahatag sa mga pulong sa Kasulatan ug kahulogan nga mohaom sa ilang kaugalingong mga opinyon, ug sila nagapasalaag sa ilang kaugalingon ug nagalimbong sa uban pinaagi sa ilang sayop nga paghubad sa pulong sa Dios. Samtang atong sugdan ang pagtuon sa pulong sa Dios, kinahanglan buhaton nato kini uban sa mapaubsanon nga mga kasingkasing. Ang tanang kahakog sa kaugalingon, ang tanang gugma sa pagkaorihinal, kinahanglan isalikway. Ang mga opinyon nga dugay nang gihuptan dili angay isipon nga dili masayop. Ang dili pagbuot sa mga Judio sa pagbiya sa ilang mga tradisyon nga dugay nang napahimutang mao ang nakapahinungdan sa ilang kapildihan. Determinado sila nga dili makakita ug bisan unsang sayop sa ilang kaugalingong mga opinyon o sa ilang mga paghubad sa Kasulatan; apan bisan unsa pa kadugay nga ang mga tawo naggunit sa piho nga mga panglantaw, kon kini dili sa dayag ginapaluyo sa sinulat nga pulong, kinahanglan kini isalikway.

“Kadtong sa kinasingkasing nagatinguha sa kamatuoran dili magduhaduha sa pagbutyag sa ilang mga pagbarug aron susihon ug sawayon, ug dili sila masamok kon supakon ang ilang mga opinyon ug mga hunahuna. Mao kini ang espiritu nga among gimahal kap-atan ka tuig na ang milabay. Magtapok kami nga mabug-atan ang kalag, nagaampo nga mahimo kaming usa sa pagtoo ug sa doktrina; kay nahibalo kami nga si Cristo dili mabahin. Usa ka punto matag higayon maoy himuong hilisgutan sa pagsusi. Ang pagkamahinuklogon maoy nagtimaan niining mga panagtigom sa pagsusi. Ang Kasulatan ablihan uban sa pagbati sa balaang kahadlok. Sa makadaghang higayon nagaampo kami inubanan sa pagpuasa, aron labi kaming mahimong takos sa pagsabot sa kamatuoran. Human sa mainiton nga pag-ampo, kon aduna pay punto nga wala masabti, kini pagahisgutan, ug ang matag usa mopadayag sa iyang opinyon sa kagawasan; unya moyukbo na usab kami sa pag-ampo, ug ang mainitong mga pangamuyo mosaka ngadto sa langit nga tabangan kami sa Dios sa pagkakita nga managsama, aron mahimong usa kami, maingon nga si Cristo ug ang Amahan usa. Daghang mga luha ang naula. Kon ang usa ka igsoon magbadlong sa laing igsoon tungod sa iyang kahinay sa pagsabot kay wala niya masabti ang usa ka teksto sumala sa pagsabot sa nagbadlong niini, ang gibadlong unya mokupot sa kamot sa iyang igsoon ug moingon, ‘Dili kita magpasubo sa Balaang Espiritu sa Dios. Si Jesus ania uban kanato; padayonon nato ang mapainubsanon ug matudloanon nga espiritu,’ ug ang igsoon nga gisultihan moingon, ‘Pasayloa ako, igsoon, nakabuhat ako ug kawalay-hustisya batok kanimo.’ Unya moyukbo kami pag-usab sa laing higayon sa pag-ampo. Daghang mga oras ang among gigugol niining paagiha. Kasagaran wala kami magtoon nga magkauban ug molapas sa upat ka oras matag higayon, apan usahay ang tibook gabii igugol sa mahinuklogong pagsusi sa Kasulatan, aron masabtan namo ang kamatuoran alang sa atong panahon. Sa pipila ka mga higayon ang Espiritu sa Dios mokunsad kanako, ug ang malisod nga mga bahin mahimong tin-aw pinaagi sa paagi nga gitudlo sa Dios, ug unya dihay hingpit nga panaghiusa. Kaming tanan adunay usa ka hunahuna ug usa ka Espiritu.”

“Sa labing matinguhaon gayud among gipangita nga ang mga Kasulatan dili mapihig aron mohaom sa mga opinyon sa bisan kinsa. Naningkamot kami nga himoon ang among mga kalainan nga labing diyutay kutob sa mahimo pinaagi sa dili pagpuyo sa mga punto nga may diyutayng kahinungdanon, diin nagkalainlain ang mga opinyon. Apan ang palas-anon sa matag kalag mao ang pagdala ngadto sa usa ka kahintang taliwala sa mga igsoon nga motubag sa pag-ampo ni Cristo nga ang iyang mga tinun-an mamahimong usa maingon nga siya ug ang Amahan usa. Usahay ang usa o duha sa mga igsoon magmatig-a sa pagbarog batok sa panglantaw nga gipresentar, ug magapadayag sa kinaiyanhong mga pagbati sa kasingkasing; apan sa dihang kini nga disposisyon mopakita, among undangon ang among mga pagsusi ug ipatuman ang paghunong sa among tigom, aron ang matag usa makabaton ug kahigayonan sa pag-adto sa Dios diha sa pag-ampo, ug nga walay pakigpulong sa uban, tun-an ang punto sa kalainan, nga mangayo ug kahayag gikan sa langit. Uban sa mga pagpahayag sa pagkamahigalaon kami nangbulag, aron magtigum pag-usab sa labing madali nga panahon alang sa dugang pang pagsusi. Sa pipila ka higayon ang gahum sa Dios miabut ibabaw kanamo sa hayag nga paagi, ug sa dihang ang tin-aw nga kahayag mipadayag sa mga punto sa kamatuoran, kami maghilak ug managkalipay nga mag-uban. Gihigugma namo si Jesus; gihigugma namo ang usag usa.”

“Niadtong mga adlaw ang Dios nagbuhat alang kanamo, ug ang kamatuoran mahal kaayo sa among mga kalag. Gikinahanglan nga ang atong panaghiusa karon mamahimong ingon nianang kinaiya nga makasugakod sa pagsulay sa kalisdanan. Ania kita dinhi sa tulunghaan sa Agalon, aron mabansay kita alang sa tulunghaan sa kahitas-an. Kinahanglan nga makat-on kita sa pagpas-an sa kapakyasan sa paagi nga sama kang Cristo, ug ang leksiyon nga ikatudlo pinaagi niini adunay dakong kamahinungdanon alang kanato.

“Daghan pa kaayong mga leksiyon ang atong angay tun-an, ug daghan, daghan usab ang atong angay kalimtan. Ang Dios ug ang langit lamang ang dili masayop. Kadtong naghunahuna nga dili na gayud nila kinahanglan nga biyaan ang usa ka gihigugma nga panglantaw, ug nga dili na gayud sila mahitaboan sa pag-usab sa usa ka opinyon, mapakyas sa ilang gilauman. Samtang magkupert kita sa atong kaugalingong mga ideya ug mga opinyon uban sa malig-ong pagkamapiliton, dili kita makabaton sa panaghiusa nga giampo ni Cristo.” Review and Herald, Hulyo 26, 1892.